

OBRL'de Biyon-Biyogenez Araştırmaları ve Seminerler: İlerleme Raporu, James DeMeo, Ph.D.*

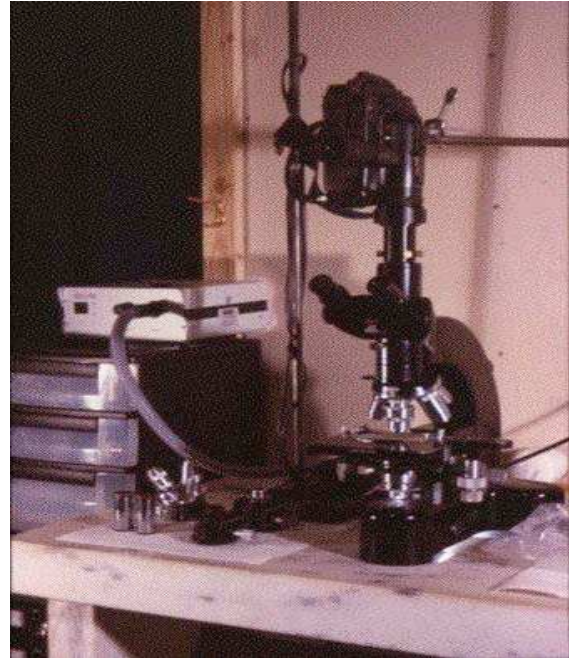
Biyonlar ve Reich Kan Testi Seminerleri

1996 yılı yazı ve bunu takip eden her yaz Orgon Biyofizik Araştırma Laboratuvarı (OBRL), *Biyonlar ve Reich Kan Testi* üzerine bir hafta sonu laboratuvar semineri dzenledi. Hem Wilhelm Reich'in biyonlar ve biyogenez¹ üzerine olan temel kavramlarını hem de onun kanser hastalığı üzerine olan bulgularını ve Reich Kan Testi'nin² spesifik protokollerini kapsamaktaydı. Seminerdeki eğitmenler, ışık mikroskopunda canlı incelemenin esaslarından, Reich *biyonlarının* (orgon enerji vesiküllerinin) oluşumları ve gözlenmeleri açısından çeşitli deney ve hazırlıklara, Reich kan testi ve yorumlanmasına, Reich'in *kanser hastalığı* üzerine olan bulgularının yeniden gözden geçirilmesi ve bu bulguların biyoloji ve tıp alanı üzerindeki modern keşiflerle olan bağıntılılarına varana dek çeşitli konu malzemeleri üzerinden sorumlu Dr. Bernard Grad, Dr. Richard Blasband, Dr. Stephen Nagy ve Dr. James DeMeo'dan oluşmaktaydı. Varılan son nokta Reich'in biyonlarının modern biyolojideki *ekstremofilere* ve *nanobakterilere* oldukça benzediklerini göstermektedir. Tıpta, *mikoplazma* ve *hücre duvarı olmayan formlar*, Reich'in biyonal orijinlerini düşündürmekte iken, "apoptoz" terimi ise geniş olarak, Reich'in hücrelerin *biyonal parçalanma* bulgusuna eşdeğer nitelikte, hücresel parçalanmayı ve mikro-vesiküllere bozunmayı anlatmaktadır. Bu ve diğer nedenlerden dolayı 1930'lardan beri hala Reich'in bulguları bilimsel ilgiyi kendisine çekmektedir.

Seminer katılımcıları dünyanın dört bir yanından gelen hekim ve diğer sağlık bakım uygulayıcıları, üniversite profesörleri,

*Yönetici, Orgon Biyofizik Araştırma Laboratuvarı, Ashland, Oregon, ABD. orgonelab.org E-posta: demeo@mind.net, Çeviren: Serdar L. Çetin, E-posta: arrakis@windowlive.com

laboratuvar teknisyenleri ve üniversite ve lise öğrencilerinden oluşmaktaydı. Seminerin nitelik ve kapsamı sürekli olarak her geçen yıl daha da geliştirildi. Seminer esnasında birkaç mükemmel ışık mikroskobu mevcuttu, artı tüm temel ekipmanlar steril bir hazırlama işlemini gerektirmekteydi ve bunun için de otoklav, yüksek sıcaklıklı kurutma fırını ve 0,2 mikron'luk naylon filtre diskleri kullanan cam hamurlu vakum fitle sistemi (bu ortalama çapı 1 mikron civarında olan bir bakteri veya biyondan çok daha küçüktür) bulunmaktaydı.

Leitz Ortholux Mikroskop, planapokromatik objektifler, denkleştirilen okülerler, apokromatik kondansör ve halojen fiber optik ışık kaynağı. Hi-8 video ve 35 mm kamera kayıt sistemi ile ağır bir mermer masa üzerinde.

Kâfirin Not Defteri'nden: Wilhelm Reich'in Yeni Araştırmalarla Desteklenen Haliyle, Duygular, Ön-hücreler, Esir-Akıntısı ve Evrensel Yaşam Enerjisi. (Gezegenin Nabzı #5), Ashland, Oregon 2002. Tüm yazı ve resimlerin telif hakkı © OBRL ve James DeMeo'ya aittir.

Sterilizasyon ve Filtrasyon Ekipmanı, OBRL'de biyon deneylerinde kullanılmaktadır.

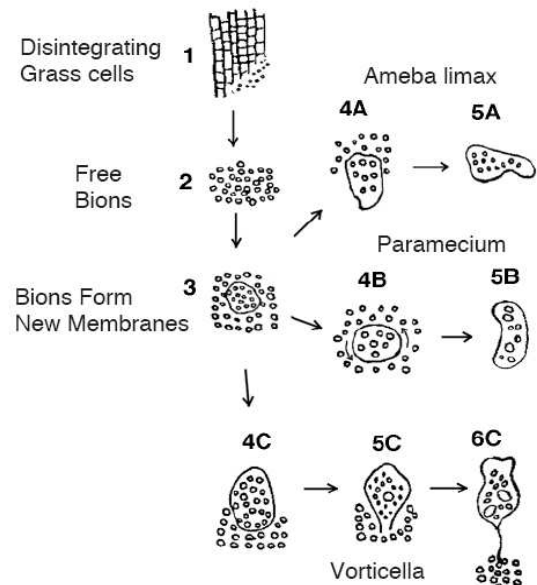
İyi kullanılabilir bir durumda olan ve en kaliteli planapokromatik objektifler ve denkleştirilen okülerlerle donatılmış Leitz Ortholux mikroskobu ile tarafımdan çekilmiş tüm fotoğraflar burada sergilendi. Bunlar Reich tarafından konu üzerindeki yayınlarında gerekliliği bildirilen yüksek büyütme ve gerçek renk gereksinimini karşıladılar.³ Leitz mikroskobu 25x'lik Periplan oküler ile denkleştirilmiş özel 160x'lik planapokromatik objektifler ve merkezi ışık yolunda 1,25'lik büyütme yapabilen bir lens ile 5000x'lik bir büyütme gücüne ulaşabilme yeteneğindedir. Yüksek diyaframlı aydınlık veya karanlık alan kondansörde 3000 A'lık fiber optik ışık kaynağı kullanılmaktadır, böylece gerçek renkte muhteşem resimler elde edilebilmektedir. Belgelendirme için bir Hi-8 video kamera veya 35 mm'lik hareketsiz kamera kullanıldı. Burada sergilenen bütün fotoğraflar tungstenle düzeltilmiş bir film kullanılarak 35 mm'lik kamera ile saniyenin 1/4 ila 1/30'u arasında pozlandı. Üzülerek belirtmek isteriz ki bu yayında orijinal renkteki resimleri gösteremedik, fakat bunlar internetten yayınlanacaklardır.⁴

Tek Hücrelilerin Doğal Örgütlenmesi

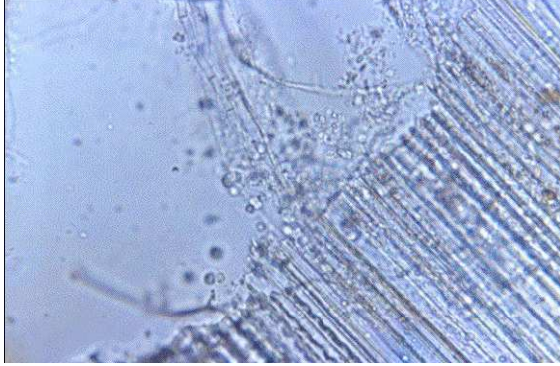
Reich'in *tek hücrelilerin (protistler) doğal örgütlenmesi* üzerine olan gözlemleri ondan buyana pek çok farklı bilim insanı ve öğrenciler tarafından tekrar edildi.⁵ Okuyucunun bilgilerini tazelemek adına tekrar üzerinden geçelim, Reich suyun içerisine ölü ot ve yosun katarak bunları periyodik olarak günlerce ve saatlerce inceledi ve bitki dokularının sonradan *biyonlar* (yaşam enerjisi kabarcıkları) adını verdiği, 1 mikron çapında ufak oval vesiküllere yavaşça nasıl parçalandıklarına dikkat etti. Biyonlar ölü

otun kenarlarından şekilleniyorlardı; ilk önce canlı madde su infüzyonun (infusion = katma, ekleme) etkisiyle şişerek yavaşça biyonal kabarcıklara ayrışıyor, ve hücre içi madde, biyon içeriğini su ortamına doğru boşaltıyordu. Biyonlar mavimsi bir parlaklıkla ve ince hareketlerle kendilerini gösteriyorlardı. Bunun üzerine gittikçe yeni bir membranla çevrelenen yığın ve kümeler oluşturuyor ve tek bir hücre benzeri hareketler geliştiriyorlardı. Bu süreç sonunda bir gölet veya topraktaki benzer organizmalardan ayırt edilemeyen yeni mikroorganizmalar oluşuyordu.

Reich'i eleştirenler bunun yalnızca "havadan kaynaklanan mikroplar" ve diğer genel bakteri, kist ve spor kontaminasyonları olduğunu iddia ettiler. Buna çeşitli preparatları çok yüksek sıcaklıklara dek ısıtarak kontrol deneyleriyle karşılık verdi ve hatta bu durumda biyon oluşumları daha hızlı bir şekilde gerçekleşti (akkor deneylerine bakınız, aşağıda). Ayrıca bitki dokularının biyonlara parçalanma ve ardından kompleks yaşam formlarına düzenleniş süreçlerini zamana karşı fotoğraflandırdı da.⁶ Bunun yanında Reich, kendisini eleştirenlerin mikroskop altında canlı organizmaları çok nadir incelediklerini, aksine materyali öldürerek kurutulmuş ve boyalı olarak gözlemeyi daha çok yeğlediklerini not düşü. Reich, *kimsenin kurutulmuş, sabitlenmiş ve boyanmış preparatlarda biyonal parçalanma ve yeniden örgütlenme süreçlerini gözleyemeyeceğini* önemle vurguladı.

Otun Biyonlara parçalanması (1 ve 2) ve ardından çeşitli tek hücreli canlılara tekrar örgütlenme (3'den 5 ve 6'ya kadar) (Reich'den sonra⁷) Diğer formlar da olası.

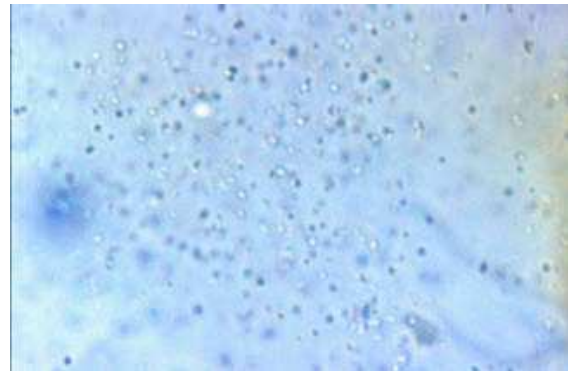
Ölü otun biyonlara parçalanması, 3 gün suda bekledikten sonra (otoklavsız). Vesiküller bozulan otun kenarlarından şekilleniyorlar, ve hücre içlerinden dışarıya doğru yayılıyorlar. 500x

Bu temel gözlemler birçok kişi tarafından bireysel olarak tekrar edilmiş, bilgilerime göre yine de, ne Reich ne de biyon deneyleri, otoklavlanmış preparatlarda aşağıda anlatıldığı gibi tek hücreli canlı gelişimini gözleyememişlerdir, ve bu nedenden dolayı otoklavlanmış otun infüzyon deneylerinin *ön doğasına* vurgu yapmak üzere onları burada göstermek istiyorum. İstisnai olarak yüksek kaliteli dağ suyu da kullanılabilir, OBRL Greenspring Merkez tesislerinde uygun çevresel şartlar ve bazı diğer gereçler tedarik edilmiştir.

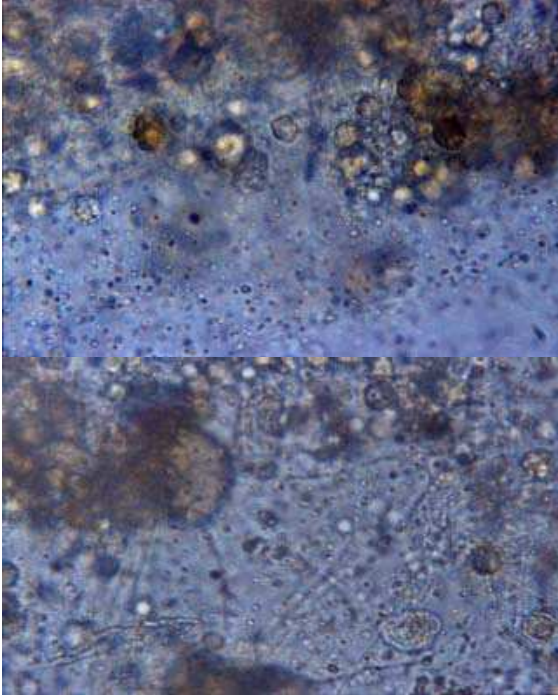
Biz OBRL'de sık sık üstü kapaklı test tüpleri veya cam petri kaplarında ot infüzyonlarını ve diğer preparatları 26 psi basınç ve 130 C'de 1 saat süreyle otoklava sokarız – ki bu birçok genel mikrobun ölmesi için gereken şartların daha üstündedir. Eğer otoklavdan sonra preparat derhal gözlenirse, gerçekte bunun yalnızca gelişmiş, komplike yaşam formlarını öldürdüğü açık olarak görülebilir, fakat diğer yandansa bu işlem biyon miktarını geniş ölçüde *arttırmaktadır*. Gerçekte otoklava atılmış birçok preparat, atılmayan benzerlerine oranla *çok daha fazla biyon* içerir. OBRL'de gerçekleştirilen ve hazırlandıktan sonra birkaç gün gibi kısa periyod aralıklarıyla haftalarca

incelenen ot infüzyonu deneyi aslında bize sürekli olarak gelişen daha kompleks yaşam formlarının varlığını göstermiştir. Bu olgu, preparatlar otoklava sokulmuş ya da sokulmamış olsalar da kendini göstermektedir, fakat yine de otoklava sokulan preparatlarda bu süreç daha uzunca bir zaman almaktadır. İlerleyen parçalanma sonucu büyük miktarda biyon açığa çıkmakta, ve içleri biyonlarla dolmuş vaziyetteki biyon yığınlarının etrafı membranlar (zarsı) bir yapıyla sarmalanmaktadır. Bu biyonlarla dolu membranlar yapılar başlangıçta yavaşça ileri geri dönmeye başlamakta, fakat sonra daha yüksek hızlara erişerek taklalar atmakta ve hatta son olarak ise genişleyip daralabilen ritmik bir özelliğe sahip olmaktadır. Bu biyonal kümeler nihayetinde paramesyum benzeri siliyatlar olarak tamamen organize bir şekilde ayrılmaktadırlar. Farklı gelişim yolları izleseler de, amip benzeri diğer mikroplar da belirmekte ve çoğalmaktadır.

1800'lerde Pasteur ve Bechamp veya Huxley ve Bastian arasında olduğu gibi, birçok açıdan Reich'in biyon deneylerine dair şiddetli tartışmalar yükselmiştir.⁸ Reich'in metodolojisi soruna taze deneysel perspektifler getirmiştir, ve her halükarda birbirlerinden bağımsız olarak biyon benzeri kendi kendine organize olabilen mikro yapıları gözleyen birçok eski biyologun doğruluğunu göstermiştir.

Otoklavdan sonra, büyük miktarda mavi bir şekilde parlayan serbest biyonlar ot infüzyonu içerisinde görülebilmektedirler. 2000x

Birkaç hafta sonra, otoklava sokulmuş ot-su infüzyonu, arka plandaki biyon yığınlarından türeyen, sayısız, oldukça organize formlara gelişmektedir. Klasik biyoloji bunların “kist”, “spor” veya “hava kaynaklı jerm”in ürünleri olduklarını söylemektedir – *oysa bunlar hatta yüksek sıcaklık ve basınç altında sterilize edilmiş preparatlarda dahi eşit derecede doğruluk payına mı sahiptirler? Ya da bunların bir kısmı biyonlara parçalanma ve yeniden organize olma süreci aracılığıyla mı türemektedirler?* (üstteki iki fotoğraf 1250x).

Otoklava sokulmuş ve cam petri kaplarına kapatılmış ot infüzyonlarının, nihayetinde otoklava sokulmayan ot preparatlarında görülen benzer mikrop spektrumlarına geliştiklerini yukarıda görebilmekteyiz. Aksine, hava ile temasa açık kontrol kaplarındaki suyun, hatta içerisindeki az miktardaki nutrient ile birlikte bile, paramesyum ve amip gibi kompleks mikropları ortaya çıkarmakta başarısızlığa düştükleri görülmektedir – bunlar ancak toz partiküllerini, az miktarda çubuk şekilli bakterileri ve nadiren mantar formlarını göstermektedirler. Bu bulgularsa ot infüzyonlarında görülen tek hücreli canlıcıkların biyonal parçalanma ve tekrar örgütlenme süreci aracılığıyla geliştiklerini göstererek Reich’in iddialarını desteklemektedir. Tüm sürecin hızlandırılarak filme alınmasını daha ileride düşünmekteyiz.

Akkor Deneyleri: Demir Tozu ve Sahil Kumundan Biyon Eldesi

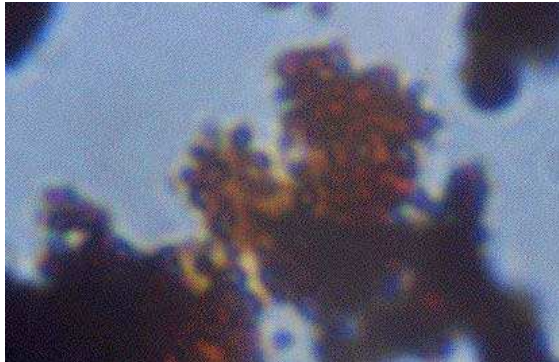
Reich’in tek hücreli canlıların biyonlarına ayrılmış ot ve yosundan doğal örgütlenme aracılığıyla oluştuklarına dair iddiaları, çağdaşları tarafından kuşkuyla karşılandı, oysa o eleştirilere sıkı kontrol prosedürleriyle karşılık verdi. Biyonun uygun koşullar altında ortaya çıkan, canlı ve cansız dünya arasında bir köprü vazifesi gören geçici bir form olduğunu öne sürdü. Ufak vesiküllerin ne “havadan kaynaklanan jerm” ne de kontaminantlar olmadıklarını savundu. Yüksek sıcaklıkların biyon oluşum sürecini hızlandırdığını söyledi. Onu eleştirenler, incelediği preparatları içindeki her şeyi öldürebilecek kadar yüksek bir sıcaklığa dek ısıtmadığını söyleyerek karşı çıktılar.

Onun geliştirdiği diğer bir prosedür de kömür, toprak, kum ve demir tozu gibi inorganik maddelerin herhangi bir canlının hayatta kalmayı başaramayacağı oldukça ekstrem (aşırı) sıcaklıklara, akkor haline gelinceye dek ısıtılmasını içermektedir. Materyal halen kızgın parlaklığını koruyor iken, onları önceden sterilize edilmiş potasyum klorür solüsyonu içeren bir test tüpüne daldırıyordu (KCl, 0,1 N). Bu deneyler bilim adamlarınca birçok kereler aynı bulguları gözlemek üzere tekrar edildi ve neredeyse doğruca iyi-şekillenmiş sayısız biyon kendisini gösterdi.⁹

OBRL’de öncelikle demir tozu ve kum üzerine deneylere girişilmiştir. 0,1 N’lik KCl, reaktif sınıfı KCl kristallerinden distile su içerisinde hazırlanmıştır. Solüsyon önce kaynatılmış, sonra 0,2 mikron’luk vakum filtre cihazında filtrelenmiş, daha sonra 26 psi ve 130 C’de 1

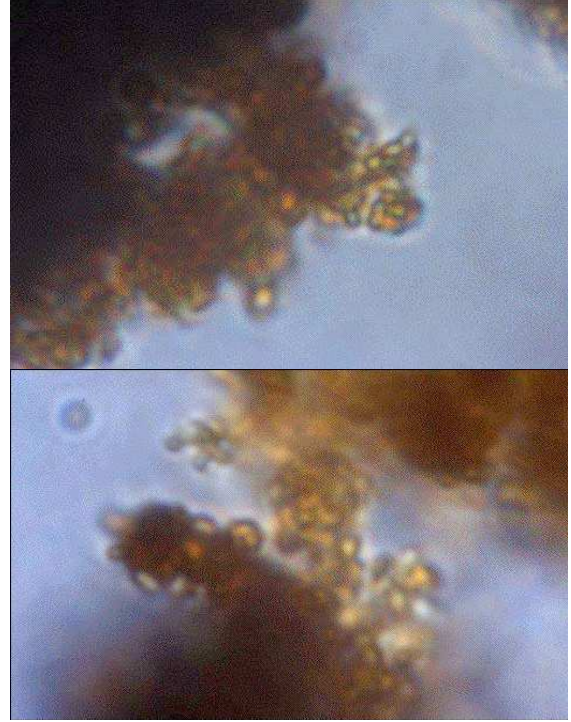
saat otoklava sokulacakları 13x100 mm'lik üstleri vidalı test tüplerine (yaklaşık 5 ml) ayrılmışlardır. Birkaç tüp deney öncesi herhangi bir partikül ya da yaşam belirtisi olup olmadığını araştırmak amacıyla mikroskopta incelenmiştir, fakat hiçbir şeye rastlanmamıştır. (Aynı gruptaki kullanılmayan tüpler bu deneyden sonra birkaç ay boyunca açılmamış, ardından tekrar gözlenmiş ve benzer negatif gözlemler elde edilmiştir.)

KCl solüsyonun hazırlanmasının ardından az miktarda kuru, okside olmamış demir tozu 3 mm genişliğinde yivleri olan paslanmaz çelik bir spatulayla alınmıştır. Demir partikülleri dolu spatula, ikisi birlikte turuncu bir akkor renginde parlayana dek bir dakika civarında ısıtılmıştır. Steril teknikler kullanılarak KCl içeren solüsyon açılmış ve akkor haline gelen demir tozları yerçekiminin izin verdiği ölçüde - metalin sıvıya değerek sıcak materyalin tıs sesi vereceği bir şekilde - solüsyona (tüplere) eklenmiştir. Tüplerin ağzı derhal kapatılmış ve nazikçe girdap şeklinde çevrilmiştir. Ağır partiküllerin çökmesi için geçen bir dakikalık bir sürenin ardından, partiküllerin askıda kalan (süspansiyon) kısmı steril bir pipetle steril bir lam üzerine alınmış ve bir lamel kullanılarak mikroskopta gözlenmiştir. Bir kişi bu yöntemi kullanarak demir partiküllerinin kenarlarının mavimsi ve kırmızı renklere ufak vesiküllere bozulduğunu her zaman görebilir. Bazı durumlarda vesiküller üzüm salkımları şeklinde solüsyonda serbestçe yüzen birkaç kabarcığıyla eş görünüme sahiptirler.

Demir biyonları, demir tozlarının bir alev altında akkor haline gelinceye değin ısıtılmasıyla ve ardından halen parlayan tozların sterilize edilmiş 0,1 N'lik KCl solüsyonuna daldırılmasıyla elde edilmiştir. Daldırma

işlemden sonraki 1 dakikalık süreç içerisinde yapılan mikroskopik gözlem biyon yığınlarının kıpırtısız demir partiküllerinin ortaya çıktığı yerden bağlandıklarını gösterebilmektedir, 5000'lik bir büyütmede sanki kırmızı bir üzüm salkımını andırmaktadır.

Daha fazla demir biyonu, üstteki iki fotoğrafta görülebilmektedir, solüsyon yukarıda anlatılan yöntemle hazırlanmıştır, fakat farklı olarak ardından otoklava sokulmuş ve üç ay boyunca steril koşullarda saklanmış ve hiç açılmamıştır. 5000x

Kırmızı görünümdeki biyonların otun suda parçalanmasıyla açığa çıkan biyonlara benzemesinin dışında, demir biyonlarının yüksek sıcaklık ve ardından KCl solüsyonuna hızlı daldırmanın getirdiği yoğun şişme ve soğuma sürecinin ürünleri oldukları açıktır. Bu olgu kontrol grubundaki KCl tüplerine tek başına önceden bakılarak ve ayrıca ikinci olarak ise benzer KCl solüsyonu içerisindeki *ısıtılmamış* demir tozları gözlenerek anlaşılabilir. İkinci durumda bir demir partikülünün kenarında, çok sayıda ve büyük yığınlar halinde değil, nadir olarak tek vesiküller gözlemek mümkündür.

Reich canlı organizmalarda kassal gevşemeden sorumlu, KCl'den çözülen iyonların genel bir genişlemeyi tetikleyici özelliğini kanıtlamaya

çalıştı. Biyogenez üzerine olan daha sonraki deneyi, çeşitli kimyasal nutrientleriyle birlikte daha zengin bir ortamı içeren ve bu nedenle daha çok yaşam belirtisi taşıyan, özellikle 6. Deney bir an için tartışılması gerekmektedir. Demir biyonları canlıya benzer yapılar olarak gözlenmektedir, ancak yalnız olabildiğince çok sınırlanmış devinimlere sahiptirler. Biz, eğer akkorlaşmış demir tozu içeren tüp, otoklav edilmişse ve birkaç ay bozulmadan kalmasına izin verilmişse, demir biyonlarının daha fazla mavimsi renkte (kırmızı az), daha verimli olarak üretilebileceğini saptadık. Sterilizasyondan sonra "inkübasyona" izin verilmişse daha belirgin canlısal nitelikte hareketlilik ve yapı kendisini göstermektedir.

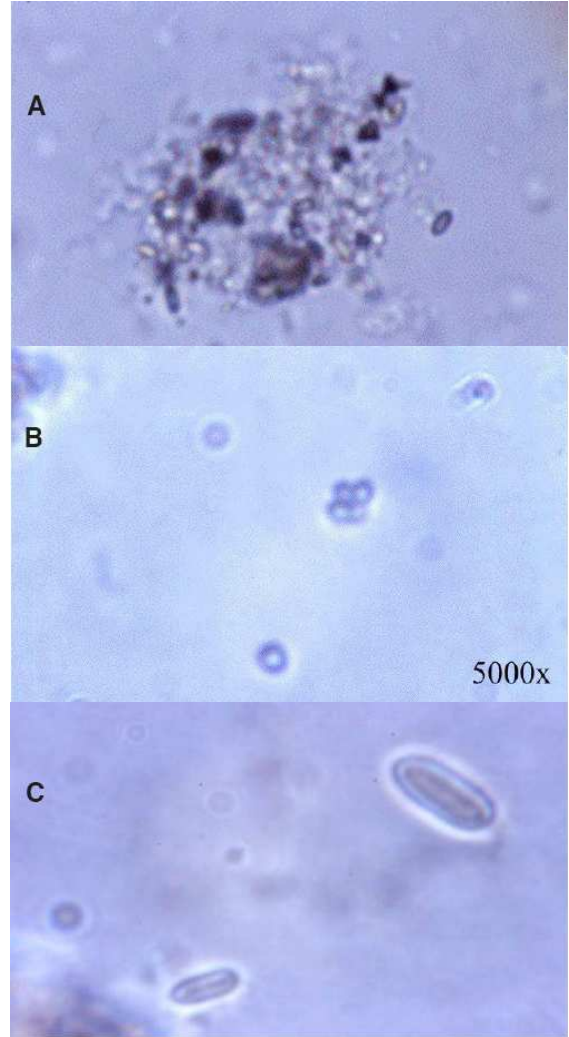

Maui Sahil kumu önce akkor haline gelinceye değin ısıtılmış, ardından KCl çözeltisine atılmıştır. Bir dakika süreyle gözlenen kum yüksek bir vesiküler (kabarcıklı) yapı sergilemiştir. 490x

Reich, sahil kumunu ayrıca kızarıncaya değin ısıtarak ve ardından 0,1 N'lik KCl çözeltisine daldırarak benzer bir deney hazırlamıştır. Burada sergilenen fotoğraflarda, bir seminer öğrencimizin Hawaii'deki Maui sahilinden getirdiği temiz bir kum kullanılmıştır. Kum burada, akkorlaştırma ve çözelti içerisinde şişirme işleminden sonra güçlü bir vesiküler nitelik göstermektedir. Kum biyonları otoklavın ardından birkaç ay kapalı tutulduğu vakit, daha bir canlı izlenimi veren, organize olmuş veya uzamış yapılar şeklinde kendilerini göstermektedir. Tek kum biyonları birlikte kümelenmekte ve bazen bir parça uzamakta, fakat buna rağmen bilinen tipik bakteriler gibi çubuk veya zincir şeklini alamamaktadır. Bireysel biyonlar büyük miktarlarda gelişmekte, kum kristallerinden ayrılmakta ve bunların

bazılarında dördüzlere organize olmaktadır. Reich kum biyonlarının karakteristik olarak dörtlü gruplar halinde kümelendiklerini ve ayrıca kültüre edilebildiklerini bildirmiştir, fakat bu sonucunu henüz OBRL'de denememiştir, akkor deneyleri yalnızca KCl içermektedir, besin kimyasallarını değil.

Biyon araştırma programının bir sonraki adımı, akkor deneylerinde gözlenen çeşitli mikro-yapıların kültürizasyon girişimlerini de içerecektir.

Kum biyonlarının organizasyon süreci. A otoklav sokulmuş 3 aylık bir kum biyonu yığını göstermektedir (1250x); B ve C, A'daki gibi bir aynı preparattan elde edilmiş tek ve dörtlü biyonları ve uzamış biyonal formları göstermektedir, fotoğraflar aynı zamanda çekilmiştir. (5000x)

Deney 6: Sterile Edilmiş Besin Ortamından Vesiküler Kitle Eldesi

Burada, sterile edilmiş kimyasal ve nutrientlerden oluşan bir karışım kullanarak zamanla canlı yapıların elde edildiği Reich'in biyon deneylerinden farklı bir tanesini sunacağım.¹⁰ Reich çalışmasının başlarında, belli kimyasal grupların yaşam ve dokular üzerinde sempatik (kasıcı) bir etkide bulunurken, diğerlerinin genel bir parasempatik (genişletici-rahatlatici) aktiviteye sahip olduklarını bildirmiştir.¹¹ Potasyum iyonları parasempatik bir aktiviteye sahipken, kalsiyum iyon grupları sempatik bir aktiviteye sahiptir. Kolesterol ve Lesitin de diğer iyonik kombinasyonların sahip oldukları gibi zıt özelliklere sahiptirler. Reich karşıt özelliklere sahip olduğunu farz ettiği çeşitli kimyasal grupları kombine ederek, ham biyonal maddelerden zıt kasılıp-gevşeyebilen titreşim hareketleri teşvik etmiş ve bunun yardımıyla canlı yapılar elde edebilmiştir. Reich, basit biyonal formlardan organize olmuş kompleks canlı formlarına açılan kapının anahtarının titreşim olduğunu savunmuştur.

Deney 6'nın bir kopyasına OBRL'de girildi, fakat Reich'in 1938 protokollerinde tanımladığı, besleyici mikrobiyolojik preparatların "laboratuarda taze" olarak elde edilebildiği bir yerde, biz birçok orijinal materyali kolayca edinemedik*. Ben ayrıca mevcut ticari mikrobiyolojik preparatların biyokimyasal kirlilik taşıdıklarından şüphelendim ki bu Reich zamanında yaygın değildi. 1930 ve 40'lardaki hayvan ve bitki proteinleri günümüzdeki gibi büyüme hormonları veya antibiyotikler, çok az miktarda pestisit/herbisit ve daha az miktarda da çekirdek kontaminasyonları içermemekteydi. Su ne endüstriyel kimyasallar ve klor dezenfektanlarıyla nede değer kontaminantlarla yaygın olarak kirlenmişti. Bu nedenle ben Deney 6'yı bu ürünlerin yerine geçebilecek en temiz ve doğal materyalleri kullanarak gerçekleştirdim. OBRL'nin uzak dağ

* Bu, Ilse Ollendorf'un Maxwell Synder'a yazdığı bir mektuptan aktarılmıştır. Reich ticari preparatları daha sonraki yıllarda kullanmıştır.

zirvesindeki laboratuvarından kimyasal kirlenmeden arı, oldukça iyi bir kaynak suyu elde edildi. Suyunu kaynatarak elde ettiğimiz biftek ve sebze, mısır nişastası, yumurtalar ve süt gibi ürünler, Kaliforniya ve Oregon'un uygulamakta olduğu katı standartları izleyen yerel gıda sağlık merkezlerinden ve organik bakkallardan satın alınmıştır – bunlar saflık ve temizlikte FDA (İlaç ve Gıda Dairesi) ve USDA (Birleşik Devletler Tarım Dairesi)'nin hazırladığı standartlardan daha sıkı bir yol izlemektedirler.

Tedarik edilen bu materyallerden, ilk olarak ben aşağıdaki formülasyona uygun olarak besleyici bir *Özel Sıvı* içeriği hazırladım, bu sıvıdan 13x100 mm'lik, 100 veya daha fazla sayıda test tüpüne, yaklaşık 5 ml ekledim (filtrasyon esnasında oluşan kayba bağlı olarak). İçeriğindeki materyallerin doğallığına göre bu, Reich'in gerçekleştirdiği 6. Deney'in günümüzdeki oldukça yakın bir tekrarıydı:

Özel Sıvı İçeriği: Deney 6

1 Litre klorlanmamış oldukça mükemmel bir su kaynağı veya doğal kaynak suyu.

1/4 çay kaşığı kaynamış organik biftek suyu stoğu

1/4 çay kaşığı kaynamış organik tavuk suyu stoğu.

1/4 çay kaşığı kaynamış organik sebze suyu stoğu

1/4 çay kaşığı patates nişastası

20 damla organik krema/süt ("yarı yarıya")

1 damla yumurta sarısı

1/4 çay kaşığı granüle kuru lesitin

1/4 çay kaşığı granüle kolesterol (reaktif sınıfı)

Prosedürler:

Su, içeriğin içine eklendiği ve karıştırıldığı, kaynama ağızlığı olan cam bir kap içerisinde ısıtıldı. Karışım kaynama noktasına dek getirildi ve kapağı örtülerek bir saat kaynatıldı, ardından soğuması ve çökmesi için bekletildi. Sıvı porsiyonları tamamen, paslanmaz-çelik bir süzgeç ve kalın bir filtre kâğıdından geçirildi, daha sonra önceden hazırlanmış eşit miktarda 0,1 N'lik KCl çözeltisi ile seyreltilti. Filtre edilmiş yeni karışım protein bileşenlerinin daha da çökmesi için tekrar kaynatıldı ve soğuma ve çökmeye bırakıldı, ve ardından tekrar kalın filtre kâğıdından geçirildi. Karışım, kalan katıları

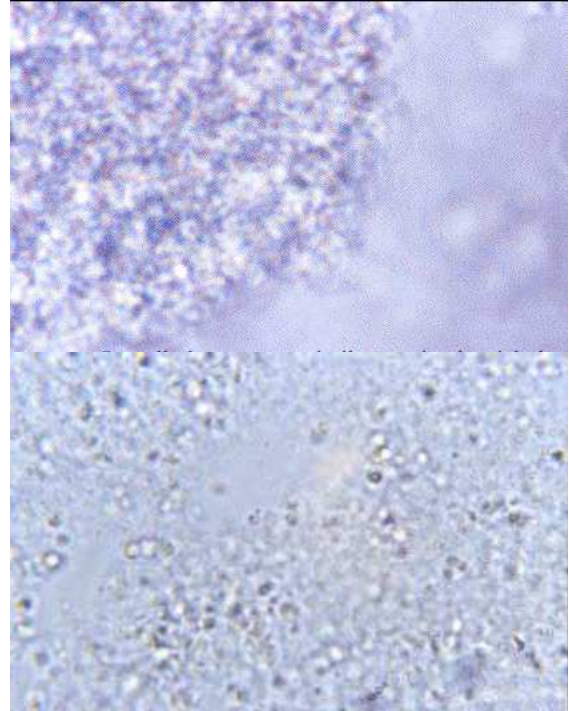
çöktürmek amacıyla, ters çevrilmiş bir petri kabı ile örtülmüş cam bir beherde 25 psi ve 120 C'de 30 dakika süreyle otoklava atılmış, ardından soğutularak bütün sıvı kalın bir filtre kâğıdından ve onun da ardından orta ve iyi dereceli bir filtre kâğıdından geçirilmiştir. Son olarak kalan çözelti steril bir aparat ve vakum pompası kullanılarak 0,2 mikron'luk filtre disklerinden çekilmiştir. Sıvı, filtreleme işleminden sonra pipet yardımıyla üstleri vidalı test tüplerine aktarılmış ve tamamen sıkılmaksızın kapakları kapatılmıştır. Raflara kaldırılmış test tüpleri birden fazla kez 130 C ve 26 psi'lik basınç altında 1 saat süreyle otoklav edilmiştir. Otoklavın ardından yapılan soğutma işleminden sonra, kapaklar çevrilerek kapatılmış ve raflar laboratuvar masasının bir tarafına yerleştirilmiştir.

Reich'in 6. Deneyi: Daha önce kaynatılan test tüplerinin tabanlarındaki ürün (veya çökelti?) filtre edilmiş ve Özel Sıvı otoklava sokulmuştur. Bu preparatlar (tüpler) 1998 yazında kapatılmış ve kayda değer bir ürün gözlenmemiştir, ta ki bir yıl sonraya kadar. Fotoğraflar iki yıllık bir ürün birikimini göstermektedir.

Özel Sıvı hazırlandığında hafif kahverengimsi bir renkle birlikte temiz görülmektedir. Sterilizasyon işlemi eğer yeterliyse, tüpler güneş ışığına tutulduğunda hiçbir partikül enkazı görülmeyecek ve hiçbir tüp tipik zarsı hava çöküntüsü ürünü göstermeyecektir. Birkaç tane tüpün kapağını açarak havadan kaynaklanabilecek tipik kontaminasyonları birkaç gün içinde hızlı ve doğru bir şekilde öğrenebilirsiniz. Ancak 0,2 mikronluk filtreden geçirilmiş ve sterile edilmiş kapalı konumdaki

tüplerden hiç birisi aylar sonra dahi bu tipik kontaminasyonları geliştirmeyecektir. Mikroskopla incelediğiniz vakit çarçabuk, nadiren rastlayacağınız çok küçük vesiküller gözleyeceksiniz ki bunlardan bazıları iç ve dış membranal yapılara sahiptirler (Maalesef ki bu erken ön-hücrelerin fotoğraflarını çekmedik). Bu ufak parçacıkların büyüme-artma hızları, Deney 6'daki Özel Sıvı'nın kimyasal karışımının, küçük ön-hücre vesiküllerini kendiliğinden oluşturduğunu düşündürecek şekilde, zamanla gelişmektedir.

Kapalı tutulan tüplerde biyonal vesiküller, iki yıllık bir süreçte katılmış kitle üzerinde kümelenmişlerdir. (Üstteki-1250xi Alttaki-3000x, yüksek-kontrastlı gelişmiş görüntüleme yöntemi uygulanmıştır)

OBRL'de 6. Deney'i tekrarına ilk defa 1998 yazında başlandı. Solüsyonun yüksek sıcaklıklara dek otoklavla ısıtmanın da yanında, vakum pompası, 0,2 mikronluk Wathman naylon filtre diskleri ve cam hamuruyla imal edilmiş cam filtre sistemi kullanarak yöntemi uygulamaya koyulduk. Özel Sıvı içeren çok miktarda tüp yaz semineri için, bunun dışında steril ve kapalı koşullarda yılı aşkın bir süre saklanmak için de fazladan hazırlanmıştır.

1999 yaz semineri hazırlıkları esnasında, 1998'de hazırlanan ve açılmamış özel sıvı ile dolu tüplerin diplerinde hafif bir büyüme kaydettim. Bu "kontaminasyon" 1998'den kalan mühürlü ve açılmamış yaklaşık bir 50 tüpte mevcuttu. Bu tüplerden bir tanesini derhal açtım ve mikroskop altında gözledim. Bir vesikül bolluğu kendini gösteriyordu, ancak hiç birisi hareket etmiyordu ve tipik çubuk bakterilerde olduğu gibi tüpün orta ve yukarı katmanlarında hiçbir hareketli form gözlenmiyordu. Kapakların açıldığı günün içerisinde her nasılsa tüpün Özel Sıvı'sı çubuk-şekilli bakterilerle kaynamaya başladı. Açık tüpün yüzeyi bir hafta içerisinde siyah ve beyaz bakteri-mantar kolonileriyle kaplandı. Açılmayan tüplerin hiç birinin yüzeyinde bu türden bir büyüme kaydedilmedi, yalnızca tüplerin diplerinde az miktarda beyazımsı bir madde gözlemlendi. 1999 yılı seminer hazırlığının verdiği sıkışıklıkla 1998 yılı tüplerini daha sonra bakmak üzere tamamen bir kenara kaldırdım.

Bir yıl sonra, 2000 yılı yazında, 1998 yılı seminer hazırlıklarından kalan açılmamış tüplere sonunda tekrardan bakabildim. İki yıl sonra bu zamana dek, bütün tüpler diplerinde kayda değer miktarda beyaz bir madde birikimi gösteriyordu ki bu da yavaş ilerleyen organizmik bir ürün yahut maddesel veya her ikisine de ait bir çökeltinin işaretiydi.

Bu tüplerden birkaçı tekrardan bir kez daha açılarak mikroskop altında incelendi. Hiç birisinde bakteriyel bir büyüme izine rastlanmıyordu, ancak tüp tabanlarındaki çökeltiler, yoğun kabarcıklı (vesiküler) biyonal yığın kümelenmelerinin varlığını gösteriyordu. Hiç birisi hareketli değildi ve kabarcıklı bir protoplazma görünümüyle birlikte, kitlesel ve madde kümelenmeleri şeklinde yığınlar oluşturma eğilimi içerisindeydi.

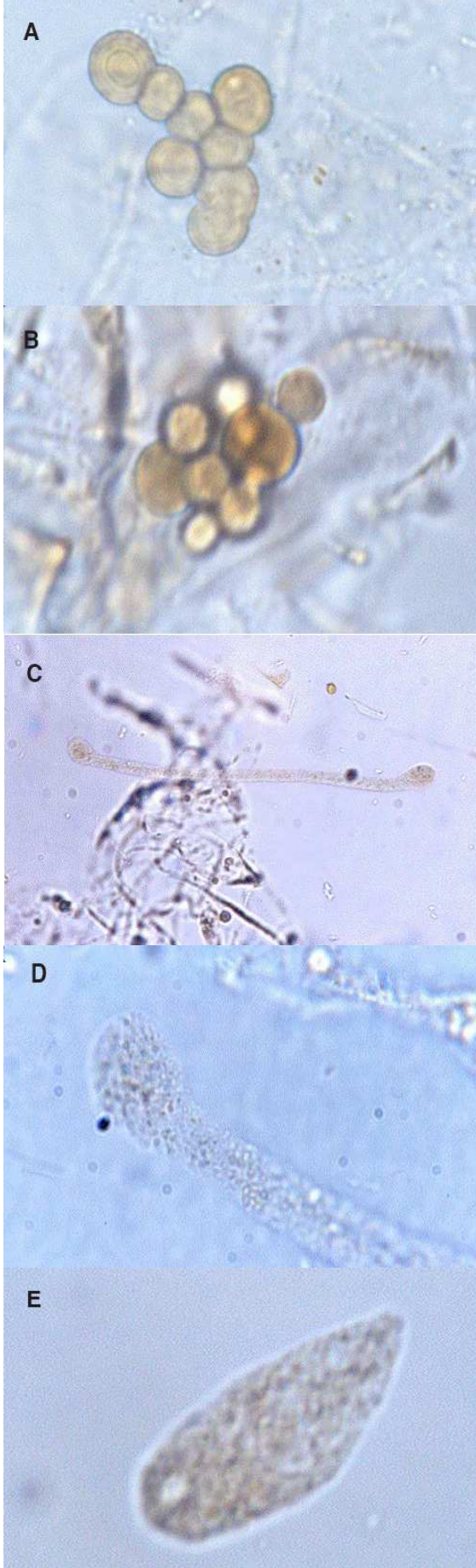
Henüz ne bu formların çoğalma potansiyellerini test etmek üzere kültür metotlarına giriştik ne de DNA'larının varlığı konusunda bir ölçüm denemesine koyulduk fakat bu konuda planlarımız sürmektedir. Bunların başarılması için öncelikle OBRL'ye yeni ekipmanlar gerekmektedir. Bu arada tüp örnekleri teşhis ve

değerlendirme amacıyla dışarıdaki mikrobiyoloji uzmanlarına gönderilmiştir. Şimdilik bu çok ilginç gözlemleri, Reich'in 1938'deki orijinal gözlemlerinin temel bir teyidi olarak rapor ediyoruz.

Deney 20: Dondurulmuş Biyon Suyunda Canlı-Benzeri Yapılar

Reich'in 20. Deney'i kaynatılan toprağın artan hassas filtre işlemlerini, sıvısının kısımlara ayrılmasını, ardından süzülen sıvının otoklav edilmesi ve steril koşullarda dondurulması işlemlerini kapsamaktadır. Bu özel deney birçok kereler tekrar edilmiş ve her zaman dikkat çekici çeşitli ön-hücrel formların oluşumunu göstermiştir.

Deney 20'nin tekrarı (veya *Deney XX*)¹², henüz kültüre edilebilirliği konusuna girmeksizin, OBRL'de mikroskopik gözlemlerle sınırlı tutulmuştur. OBRL Greenspring Merkezi yakınlarındaki her mevsim yeşilliğini koruyan orman tabanından alınan küçük bir avuç toprak, seramik bir kaptaki 500 ml'lik bir kaynak suyu içerisinde yaklaşık 30 dakika kaynatılmıştır. Kaynamanın ardından yerinde kapağı kapatılmış, soğuması ve durulması için 2 saat beklemeye bırakılmış ve bunun sonucu dikkatlice boşaltılıp katı kısmı ayrılarak toprak özütü elde edilmiştir. Filtrasyon işleminin ilk adımları, hassas paslanmaz çelik bir mutfak-tipi filtreden ve artan hassasiyette seçimli birkaç filtre kâğıdından sıvının boşaltılması olmuştur. Son filtreleme işlemi içinse bir vakum aparatı yardımıyla 0,2 mikron'luk filtre diskleri kullanılmıştır. Son olarak elde edilen sıvı üstleri vidalı test tüplerine ayrılmış ve 130 C'de ve 26 psi basınç altında 1 saat süreyle otoklava sokulmuştur. Tüplerin, kapalı durumdaki otoklavın içerisinde soğumasına izin verilmiştir, ardından kapaklar tamamen sıkılarak kapatılmıştır. *Biyon suyu* olarak isimlendirilen ve toprak özü içeren tüpler daha sonra bir dondurucuya yerleştirilmişlerdir.

Plazmik tanecikler ve diğer hücre-benzeri yapılar otoklav edilmiş, filtrelenmiş ve dondurulmuş biyon suyundan elde edilmiştir. **A** ve **B** ön-hücre yapı kümecikleri ile uzamış dallanan lifleri göstermektedir (1250x). **C** daha fazla lifli kitle ile uzamış ilave bir yapıyı sergilemektedir (250x). **D**'de bunlardan bir tanesi bir ucu büyütülmüş şekilde görülmektedir (900x). **E**'deki slayt ise bir *sözde-amip*(*pseudo-ameba*)'tır, açık bir şekilde amibimsi bir görünüm vermektedir, fakat hareket etmemektedir (1250x).

Donmuş biyon suyu içeren tüpler, mikroskopik inceleme amacıyla eritilmeden önce, birkaç gün ila birkaç ay sürecince kuluçkada bekletilmiştir. Donmuş tüplerin kenar kısımları kırılmış berrak buz kütleleriyle çevrilidir, ancak merkezdeki kahverengi renkteki buz kristalleri, tüpün kenar kısımlarından başlayan donmanın, çeşitli kimyasal bileşenleri yavaş bir şekilde, son donma ve kümeleşmenin gerçekleştiği tüpün merkez kısımlarına doğru süpürdüğünü düşündürmektedir. Tüpler eritildiği vakit merkezdeki lifli bir kitleyi andıran tuhaf madde çalkalandığı zaman ancak daha küçük taneciklere ayrılabilmiştir. Ancak suyun içinde tekrar çözünmemiştir.

Biyon suyunun mikroskopik incelemesi, Reich'in canlı benzeri ve hüresel veya ön-hüresel yapıları isimlendirdiği biçimiyle, sayısız çeşitlilikte *plazmik parçacıkların* varlığını göstermiştir ancak hiç birisinde şimdiye dek canlılık belirtisi bir hareket gözlenmemiştir. Bu görüngü, pek çok maya ve mantar sporu görünümündeki yuvarlak tekil ve kümelenmiş yapılar, alg ve mantar dallarına benzeyen uzun lifler, plazmik zarlar, yuvarlak ve uzamış sayısız tekil biyon ve hatta amip gibi görünen ancak hareket etmeyen (Reich'in isimlendirdiği biçimiyle) sözde-amip için geçerlidir.

Gözlenen formların hepsi, tüm çözeltinin geçirildiği 0,2 mikronluk filtrasyon limitinden çok daha geniştir. Oysa demir tozundan veya otun parçalanmasından elde edilen sıradan bir biyonun tipik olarak çapı 1 mikron civarındadır, Deney 20 sonucunda gözlenen plazmik parçacıklar ve diğer canlı-benzeri formlarsa 50

mikron ila birkaç yüz mikron civarında değişen ölçülere sahiptiler. Belirlenmiş yoğun kaynama, filtrasyon ve otoklav prosedürleri yerine getirilmiş ve preparatlar steril koşulların uzaklaşmasını takiben yalnızca birkaç dakika içerisinde mikroskop altında incelenmişler, gözlenen bu yapılar bazı teorik "kontaminasyon"ların ürünleri olamazlar. Filtreden geçmeyi başaramamış organizmalar olamayacakları gibi, topraktaki ölmüş mikroorganizmalardan kalan artıklar da olamazlar.

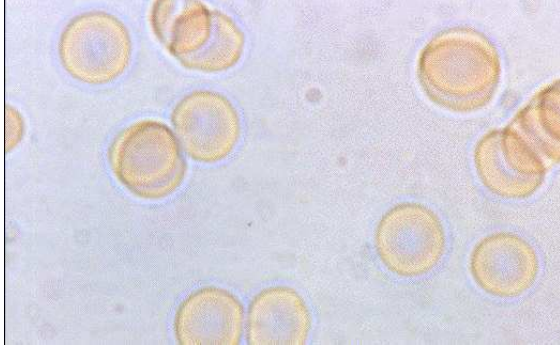
20. Deney prosedürlerine Reich tarafından ek olarak özel bir damıtma (distilasyon) işlemi de dâhil edilmiştir. Bu prosedür ayrıca OBRL'de de denenmiş, fakat şu anda rapor edilen sonuçlar ürün vermemiştir. Bu yöntemde, kaynatılmış ve kabaca filtre edilmiş biyon suyu, herhangi bir kimyasal fraksiyonun ve orijinal katı kısmın gaz fazına geçemediği 100 C gibi bir sıcaklıkta, gaz fazındaki su buharının orijinal biyon suyundan geçmesine izin veren bir aygıt aracılığıyla damıtılmaktadır. OBRL'deki damıtma deneylerinde damıtılan son sıvı test tüplerine doldurularak dondurulmuştur ve ardından eritilen solüsyon, birkaç aşırı solgun ve saydam plazmik tanecik dışında neredeyse tamamen herhangi bir yapıdan arınmış bir görüntü sergilemiştir, bu duruma bir neden olarak lamdan ve/veya kapak kaymasından kaynaklanabilecek toz bulaşma olasılığını reddedemeyiz. Bu yöntem yakın bir gelecekte tekrar denenecektir.

Reich Kan Testi

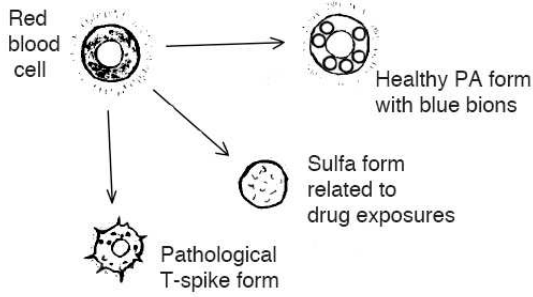
Reich kan testinin² uygulanış yöntemi 1995'ten beri her yıl OBRL'de gösterilmektedir. Test yöntemi gösterildikten sonra katılımcıların onu kendi başlarına yapmalarına izin verilir – yalnızca küçük bir parmak-iğnesi gereklidir. Test genellikle daha iyi bir alan derinliği sağlayabilen 40x'lik bir planakromatik objektif (toplam büyütmesi 400x-600x civarında olan) kullanılarak lamelli veya lamelsiz olarak gerçekleştirilebilir. Daha yüksek büyütme dereceleri ışıklı-parlak kısmın spesifik özellikleri kullanılır. Seminerlerinde kullanılan mikroskoplar OBRL'nin Leitz mikroskobu - ki bu daha önce

anlatılmıştır -, Dr. Nagy tarafından getirilen planapokromatlı bir Nikon mikroskop ve Dr. Richard Blasband tarafından getirilen planapokromat uyumlu bir Reichert mikroskoptan oluşmaktadır ki bunlar kırmızı kan hücrelerini çevreleyen parlak mavi enerji alanlarıyla birlikte, *canlı haldeyken* eşsiz bir görüntüleme olanağına izin vermektedir. Bir kişi kullanılan objektif ve kondenser tiplerine bağlı olarak kırmızı kan hücrelerinin etrafında gözlenen mavi enerji alanını yoğunlaştırıp azaltabilir fakat onu asla tamamen söndüremez. Leitz mikroskobu bunun yanında daha yüksek büyütme derecelerinde hatta aydınlık alan da dahi kanın mikro-bileşenlerinin gözlenmesine izin vermektedir. Normalde bu bileşenler ancak karanlık alan mikroskobunda görülebilirler.

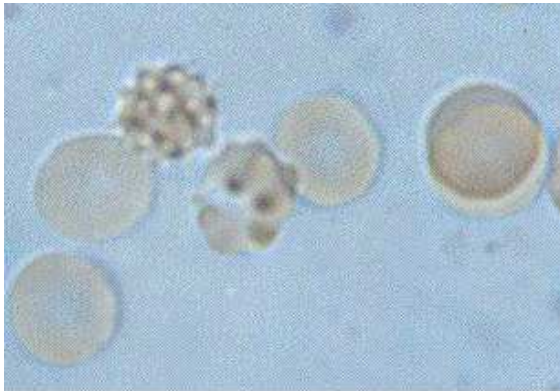
Kan hücreleri mikroskop kamerasıyla sağlanabilecek bir video-kamera bağlantısıyla bir televizyon ekranına da aktarılabilir ve böylece tek bir kan hücresi bir greyfurt boyunda 3- boyutlu bir görüntü kalitesiyle birlikte görüntülenebilir. Klasik optik teorisi tüm gücünün yaklaşık 1500x olduğunu söylediği bir büyütme derecesinin daha üstündeki büyütme derecesinin çözünürlükten yoksun "anlamsız büyütme"ler olduklarını iddia eder, biz ise bunun yalnızca kısmi bir doğruluk payı taşıdığını tespit ettik. Düşük büyütme derecelerinde mesela kan plazmasındaki daha küçük bileşenler gibi ortaya koyamadığı detayları OBRL'de kullanılan üstün optik mikroskoplar görüntülemişlerdir. Ancak yüksek büyütme dereceleri temel işlevi mikroorganizma ve kan hücrelerinin berrak *ritmik hareketlerini* gösterebilmesidir. Yüksek bir büyütmede gözlenen kırmızı kan hücreleri yüzeylerini saran dalga-benzeri bireysel salınım, titreşim ve rezonanslar sergilemektedir ki bunlar da dış zarlarını titreşim bir parıltı ve titreşim eşliğinde görünür kılmaktadır. Bir kişi bu tür hücre hareketleri mekanik sarsıntılardan kolaylıkla ayırt edebilir. Laboratuvar her halükarda beton bir zeminden yapılmıştır ve mermerden imal edilmiş ağır bir mikroskop masasıyla birlikte en şiddetlilerini olmasa da tüm bu mekanik titreşimleri azaltmaktadır.

Normal plazmadaki kırmızı kan hücreleri, orijinal fotoğraflarda belirgin bir mavi renk sergileyen açık bir enerji alanının varlığını göstermektedir. Berek konsenserli ve immersiyon yağlı 40x'lik bir planapokromat objektif. Toplam büyütme, kamerada 25x'lik bir Periplan oküler kullanılarak 1250x mertebesindedir. Alanı daha görünür kılmak amacıyla yüksek bir kontrast değeri uygulanmıştır.

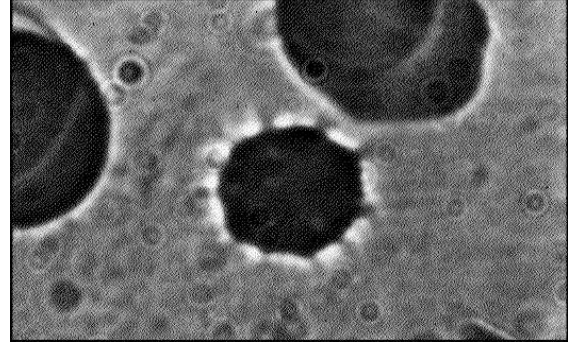

Kırmızı kan hücreleri bir bedenden alınır alınmaz derhal bir mikroskop lamına yerleştirilir, hücrelerin belli bir hız ve yüzde eşitliğinde çeşitli formlara bozunumu o hücrenin ve kişinin tüm yaşam gücünü ifade eder. (Reich'dan sonra⁷)

Farklı parçalanma evrelerindeki kırmızı kan hücreleri fizyolojik tuz çözeltisi içerisindedir. Ortadaki iki hücre, Reich tarafından anlatıldığı üzere PA biyon olarak adlandırılan kabarcıklı

biyonal bozunum sergilemektedir. İmmersiyon yağlı 40x'lik planapokromat objektif ve yağlı kondenser. 25x'lik Periplan okülerin kullanıldığı toplam büyütme 1250x mertebesindedir.

Kan hücrelerinde T-çomakçığı (merkezde). İmmersiyon yağlı 90x'lik planapokromatik objektif ve yağlı kondenser. Toplam büyütme 2000x civarında.

Reich kan testi tipik olarak ufak bir damla kan (parmak-iğnesiyle alınan) ve küçük birkaç damla fizyolojik tuz çözeltisi karışımından ibarettir. Hem çözelti hem de camdan imal edilmiş olan lam veya kullanılan herhangi bir örtü, olası şoku asgari ölçüye indirebilmek amacıyla beden sıcaklığına dek bir ön-ısıtma işlemine tabi tutulur. Eğer lam soğuk veya serin olursa hücreler derhal büzülme pozisyonuna geçer (tıpkı bir dondurucunun içine sokulan insan gibi) ve test geçerliliğini yitirir. Sıcaklığın yanında diğer teknik noktalar da mevcuttur (mesela tuz solüsyonunun pH'ı ve cam eşyanın sürfaktanları gibi) ve bu konu üzerine çeşitli yayınlar mevcuttur.²

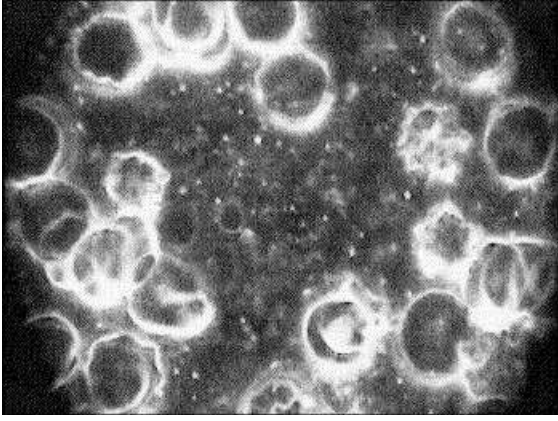
Reich kan testi doğru bir şekilde uygulandığında, kırmızı kan hücrelerinin parçalanması organizmanın tüm yaşam gücünü ve enerjik yükünü yansıtacaktır – sağlıklı organizmaların kırmızı kan hücrelerinde, dışta bir daire şekliyle birlikte görülen ve merkezde azalan mavimsi bir enerji alanı şeklinde bir "halka" veya "hayat koruyucu"su egemendir. Yeterince yüklenmemiş bir organizma hücreleri dar bir enerji alanıyla birlikte hafif-sönük bir görünüm sergileyebilir. Kullanılan fizyolojik tuz çözeltisinde olduğu gibi kan hücreleri strese maruz kaldıklarında, kırmızı kan hücreleri canlılığın tüm sağlığı ve yaşam gücüne bağlı bir

hızla farklı biyon formlarına bozunurlar. Güçlü enerji alanına sahip sağlıklı alyuvarlar, tuza karşı direnme ve orijinal formlarını daha uzun süre koruma eğilimdedirler ve hatta bir saat gibi bir süreyle mikroskop lamının görünümü değişmemiş gibi görünebilir. Fakat aksine enerjik açıdan zayıf hücreler dakikalar içerisinde bozulurlar. Kırmızı kan hücrelerinin mavimsi orgon (yaşam-enerjisi) alanıyla hücrelerin orijinal formlarını koruma eğilimleri arasında güçlü bir korelasyon vardır. Bu perspektiften bakıldığında kırmızı kan hücresinin orgon yükü, Reich'in *direnç-hastalığı* yahut *direnç-düşüklüğü* adını verdiği ifadeye direk olarak gözlenebilir. Bugün bu terimin yerini *immün sistem* almıştır ve alyuvarların enerji alanını ve mikroskop lamı üzerindeki yavaş veya hızlı bozunumlarını gözlemeyi, kişinin bağışıklık sisteminin direk ifadesi olarak görmek mantıklıdır.

Bu bozunma ve parçalanma süreci esnasında, alyuvarlar mikroskop lamı üzerinde üç temel morfolojik yapı sergiler: *PA* veya "*paket*" formlar, *sülfa-formlar* ve *T-çomakçığı formları*. *PA* formlar yoğun enerjiyle yüklü sağlıklı hücrelerden gelişirler ve mevcut kırmızı hücre zarı içerisindeki yük, daha geniş mavimsi kabarcıklar şeklinde kümelenirler. *PA* hücreleri birçok geniş topu içerisinde barındıran bir torba gibi mikroskobun uygun ışığı altında mavimsi topaklı bir biçimde görünürler. *T-çomakçığı* formları enerjik açıdan zayıf görünümündür ve bu sağlıklı kırmızı hücreler keskin çıkıntılı noktaları ile birlikte çekmiş-küçülmüş bir görünüm sergilerler. "*T*" kelimesi Almanca'da "*Tod*" kelimesinden gelmektedir ve ölüm anlamındadır. *T-çomakçığı* hücreleri zamanla, Reich'in toksik ve kanserojen olarak bildirdiği *T-basillerine* parçalanırlar.² *Sülfa-formlar* ise belli farmakolojik ilaç etkilerinin bir sonucunda ortaya çıkarlar. Genellikle alyuvar hücrelerinin parçalanması daha uzun zaman alırsa, *PA* formlar, *T-çomakçığı* yapılarına oranla daha fazla bir yüzdesel dilime sahip olmaktadır ve bu da tüm bireysel hastalık tahmin sonucunun daha iyi olduğunu anlatır. Buysa elbette kişinin uyguladığı tekniğin yeterliğini gerektirir, yanlış yöntemlerle yapay etkiler yaratılmamalıdır.

Tıp bilimi ve klasik hematoloji, alyuvar hücrelerinin *PA* ve *T-çomakçığı* hücrelerini genellikle ozmos etkisinin mekanik bir sonucu veya lamın "hatalı-kuruma"sının bir etkisi olarak yorumlamaktadır - bu yüzden onlardan "çentikli" veya "pürüzlü hücreler" olarak bahsetmektedir - ya da nadiren de olsa bu farkları mikroskop tekniklerinin etkilerinden ayrı tutarak bir anlam atfedebilmektedir. Sonuç olarak ise bu olguların *canlı kan* incelemeleri kapsamında yeterince altları çizilememiş ve kanserli hastalar ya da farelerdeki hızlı kan bozulmasının sağlıklı organizmalarla aralarındaki anlamlı farkı bütünüyle yakalanamamıştır. Bugün en azından özel olarak bütünüyle sabitlenmiş ve boyanmış ölü preparatlar üzerinde duran bazı hematolog ve doktorlar, *mikroskop altında hiçbir zaman canlı kan hücrelerini canlı olarak incelemediklerini* itiraf etmektedirler.

Reich kan testi ayrıca bir test tüpüne doldurulmuş 0,1 N KCl çözeltisi ve sıvı besin karışımı içine birkaç büyük kandamlası ekleyerek bir otoklav metodu ile beraber de uygulanabilmektedir. Tüp 30 dakikalığına otoklava sokulur. Bu işlemin ardından ilginç bir şekilde sağlıklı kanın otoklav sürecine dayanma eğilimi içerisinde olduğu görülür. Otoklav işleminin ardından sağlıklı bir kişinin kanında bütünsel yapısını korumayı başarmış birçok alyuvar hücresiyle birlikte içleri geniş mavi biyonlarla dolu *PA* formları ve çözelti içerisinde dolaşan birçok serbest biyon görünecektir. Dirimsel hastalıklı (biyopatik) bir kişinin yahut kanserli bir farenin kanıysa otoklav sürecinin ardından, çok büyük bir *T-çomakçığı* formu ve *T-basili* yüzdesiyle birlikte geniş miktarda bir bozulma sergileyecektir. Sağlıklı bir kan otoklavizasyonunun ardından tüp merkezinde sıkı bir pıhtı oluşturur ki bu ufak mekanik çalkalamalarla parçalanmaya karşı bir direnç gösterir ve güzel taze bir çorba gibi kokar. Aksine dirimsel hastalıklı kanın oluşturduğu pıhtı ise en ufak bir çalkalama hareketiyle parçalanır ve çürük bir yumurta gibi koku verir. Bu ve diğer faktörler Reich tarafından kan testlerinde bütünüyle kullanılmışlardır ve organizma hala hayattayken kanseri bir *erken çürüme (kokuşma)* süreci olarak isimlendirmesinin nedensel bir parçasını teşkil etmektedirler.

Canlı insan kanı karanlık alan mikroskobu altında görülmektedir, kan plazmasının en küçük bileşenleri parlak noktalar şeklinde görülmektedir. Kırmızı hücreler yaklaşık olarak 8 mikron çapındadır, buysa parlak noktacıklar şeklinde görülen bileşenlerin bir mikrondan daha az bir çapa sahip olduklarını düşündürmektedir. Bu yapılar Naessens ve Enderlein tarafından sırasıyla *somatid* ve *protidler* olarak isimlendirilmişlerdir. Klasik hematoloji bunları *şilomikronlar* olarak adlandırmakta ve ile beslenmeyle ilişkili öğeler olduklarını söylemektedir. Bu nedenle bu partiküller Reich'in bakış açısından *besin kaynaklı biyonlar* olarak tanımlanabilirler.

Uluslararası Pleomorfizm Sempozyumu

Yukarıdaki tüm fotomikrograflar ve diğerleri, 19-20 Ekim 2000 tarihlerinde Ashland, Oregon'da düzenlenen *Sağlık ve Hastalıkta İkinci Uluslararası Pleomorfik Mikroplar Sempozyumu*'nda tarafımda gösterilmiştir.¹³ Avrupa ve Kuzey Amerika'dan sağlık uygulayıcıları ve biyologlar katıldığı sempozyumda, tartışma cana yakın bir düzeyde başlamıştır, fakat dikkat ve ilgi çekici nokta teknik ve araştırmaya yönelik olmuştur. Reich'in bulguları mikropların pleomorfik değişimleri alanına girmektedir (biyon yığınlarının tek hücrelilere organize olması veya bütün hücrelerin biyonlara parçalanması) ve diğer sunucuların gözlemleriyle birçok uzlaşma noktası sergilemekle birlikte, teorilerin bazı noktalarına bir karşı duruş da sergilemiştir.

Mesela, Reich'in bulgularıyla uyuşan, mikroskop altında canlı kanın özelliklerine dair birçok sunum mevcuttu. Enderlein savunucularının kanda canlı hücre teşhis

metodu, mesela ayrıca kanın, ardından gelişen kompleks kan formlarıyla beraber, bir mikroskop camı üzerinde yavaşça bozunumuna izin verilmesinin insanda sağlık ve hastalığın yorumlanabilmesinde kullanıldığını savundular. Ancak bu metodolojide tüm kan fizyolojik tuz çözeltisi içerisinde yer almamaktadır ve bu da tipik Reich kan testi ile karşılaştırıldığında parçalanma süresi için saatleri gerektirmektedir. Ayrıca çünkü Enderlein'in metodu kendi yapısal teorisi içerisinde biyonlara parçalanmayı ve protozoaların doğal örgütlenmesini içermemektedir, teorinin savunucuları kan hücrelerinin PA biyon ve T çomakçığı formlarını "kan parazitleri"nin kanıtı olarak yorumlamaktadırlar. Bir araştırmacı biyonlarına bozulmuş alyuvar hücrelerinin ölçülebilir DNA miktarlarını, kemik iliği artıklarından beklenenin ötesine taşıyabildiklerini göstermiştir. (çekirdeğe sahip değildirler, bölünmezler veya bağımsızca replike olamazlar, yalnızca kemik iliğinde oluşurlar). Bu önemli gözlem kendi yapısal teorisi içerisinde "parazit" kavramını desteklemektedir, fakat biyonal parçalanma perspektifi açısından bakıldığında bu, kendi DNA'larını oluşturularak alyuvar içerisinde biyon oluşumunu akla getirmektedir. Bu mevcut fark teorik yorum içerisinde açık olarak tartışılmış, tamamlanmak üzere süren ne kadar çalışmanın sürdüğünün, karşıt teorilerin ne kadarının uzlaştığının altı çizilmiştir.

Şunun altını çizmek önemlidir, kan plazmasının mikro-bileşenleri ile ilgili canlı kan üzerinde geniş gözlemlerde bulunmuş ve klinik tedavi uzmanlarınca geliştirilmiş bugün birkaç okul mevcuttur. Reich alyuvarların biyon ve T-basillere bozunduğunu, bunların da yeni canlı formların ortaya çıkabildiği kan plazmasında, bağımsızca mevcut olan serbest hücreleri bozabildiğini bildirmiştir. T hücrelerinden dış duvara genişleyen uzamış iğneler, gerçekte biyonal parçalanmaya uğramış alyuvarlar olsa da bazen yeni bir kamçılı mikroorganizmalar olarak görülebilmektedirler. Diğer teorisyenler kan plazmasındaki biyonal parçalanmayı gözleyebilmektedirler fakat onlara sanki eşsiz bir "parazitik" mikroorganizma veya mikoplazma benzeri kan yapılarıymış gibi isimlendirmektedirler.

Diğer taraftan Enderlein'in¹⁴ "protid"ler veya Naessens'in¹⁵ "somatid"ler üzerinde ve onlardan daha önceleri de Bechamp'in¹⁶ "microzymas" üzerine yazdıkları Reich'i onaylamakta ve bulgularını desteklemektedir. Reich gibi bu araştırmacıların hepsi kanda bulunan ve yok edilemeyen ve ayrıca doğada da bulunan partikülleri anlatmışlardır.* Diğer yandan yukarıdaki teorisyenlerin hiçbirisi ne Reich'in yaptığı gibi aynı saflıkta ve özgüllükte *biyogenez* sorununu çözümlemiş ne de partiküllerin kökeni açısından biyonal parçalanmayla konuyu birleştirmişlerdir. Yalnızca Reich, doğada (topraktaki su birikintilerinde) protozoaların doğal örgütlenmesinin, insan ve diğer memelilerde kanser hücrelerinin oluşum süreciyle aynı paralellikte gerçekleştiğini bildirmiştir bize. Diğer araştırmacıları bilim ve biyolojiye kendi deneysel araştırmalarıyla yaptıkları katkılardan dolayı kutlamak isterim. Ayrıca altını çizmeliyim ki, *tartışılan bütün terimler ve teoriler doğada neler olup bittiğine dair eşit derecede doğrular içeren, yalnızca kesin olmayan iddialardır.* Daha ileride belki bunların ayrıntılarına inebiliriz.

Ham kan plazması bir alyuvarın boyunun yaklaşık 1/10'u civarında bol miktarda belki de her alyuvar başına sayıca 20 ila 50 arasında ufak vesiküller içermektedir. Başka herhangi bir preparatta gözlemediğim, belli bir yoğunluktaki canlı kanda etrafta dans edercesine dönmekteler ve Reich Kan Testi'nin fizyolojik tuz çözeltisi içerisinde tipik olarak gözlemediği gibi alyuvarların biyonal parçalanmasıyla *bağıntısızlığını* düşündürecek bir şekilde, kan derhal mikroskop altında incelemeye alındığı anda ortaya çıkmaktadırlar. Naessens ve Enderlein bu partikülleri insan bağışıklık işlevinin merkezine yerleştirmişlerdir, fakat aynı zamanda bollukları da insan beslenme alışkanlığıyla ilişki içerisinde. Bir araştırmacı garnitürleriyle birlikte büyük bir biftek yemeğinin ardından, bu küçük partiküllerin kanda dolup

* Nabzı'n bu yayınında, bir önceki makalede, Koreli araştırmacı Bong Ham Kim'in benzer biyolojik partiküller üzerinde oldukça dikkate değer bir dizi başka bağımsız gözlemlerine yer verilmiştir.

taştıklarını bildirmiştir. Bir başkası, birkaç günlük bir oruç süresinin ardından bu partiküllerin kandan görece temizlendiklerini söylemiştir, Naessens'i izleyen araştırmacıların endişelendikleri bu nokta patolojik bir duruma işaret etmektedir (Somatid'lerin sayıca bolluğunu sağlıklı bir duruma işaret ettiği şeklinde yorumlamaktadırlar). Klasik hematoloji bu küçük kan partiküllerini temel olarak "sindirilmiş lipid partikülleri"nin (yağların) trigliseritler ve fosfolipitler ile ve daha az oranda da protein ve kolesterolle birlikte oluşturduğu *şilomikronlar* veya *şilöz* maddesi¹⁷ olarak isimlendirmektedir ve yağ asitleri ile yağda çözünen vitaminlerin çeşitli dokulara taşındığı kan ve lenf sıvısının yönünde akmaktadır.²³ Bunların insan enerji sisteminde önemli bir role sahip olduğu kabul edilmektedir, fakat klasik biyoloji onlara yeteri kadar önem vermeyi başaramamıştır, özellikle de canlı kanda. Canlı kanda gözlenen bu ufak partiküller tartışmasız, yalnızca "yağ partikülleri" olarak tanımlanan basit bir tanımın ötesinde dinamik (hareketli) bir yapı ve davranışa sahiptir, ortodoksin tıbbi ve biyolojisi onları ölü partiküller olarak tanımlamaya devam etmektedir ve bu yüzden oldukça önemli bazı şeyleri atlamaktadır.

Benim bilgime göre, Reich genel bağışıklık sistemiyle güçlü bir ilişki içerisinde olduğu belirlenen ve kanda açık bir şekilde gözlenerek belgelenen biyonal olgu ve enerjetik niteliğe odaklanmasına rağmen, klasik biyolojinin şilomikronlar olarak isimlendirdiği bu partiküllerle ilgili olarak hiçbir şey söylememiştir. Ancak onun bakış açısı Enderlein ve Naessens'in teorilerinin kimi kısımlarıyla uyumaktadır, biyonlarda olduğu gibi somatid ve protidler de "yaşam partikülleri" olarak göz önüne alınmaktadır. Bu bağlamda Reich'in teorisi Naessens ve Enderlein'in teorilerinden daha geniş bir bakış açısı sağlamaktadır ve bu da inorganik kaynaklardan elde edilen -mesela "jeewanu" gibi- Bahadur¹⁸ tarafından keşfedilen benzer "yaşam partikülleri" arasında bir köprü kurmaktadır ve ek olarak önceki bir dizi bütün bulgularını ruh ve beden birliği üzerinde, coşkuları, solunumu, cinsel işlevi ve hatta daha geniş acunsal yaşam enerjisi (orgon) okyanusu işlevlerini de kapsayan psikosomatik mekanizmada birleştirmektedir.

Reich'in düşüncesi ayrıca klasik görüşün bazı taraflarına da uymaktadır; beslenme sonucu oluşan şilomikronlar, dolaylı olarak Reich'in görüşünü doğrulamaktadır, bağırsağın içindeki besinler, kendiliklerinden biyonlarına ayrışmakta ve belli biyonal formlar bağırsaktan enerji transferinin gerçekleştiği kana geçmektedirler. Bunlar yalnızca kompleks sorunun üstünkörü bir tartışmasıdır ve kanı canlı olarak inceleyen çeşitli araştırmacıların ve klasik hematologların belli karşılaştırmalı bulgularıdır ve deneysel ve ampirik kanıtları beklemek zorundadırlar.

Her halükarda, biyonal ayrışmanın ürünleri olan kırmızı kan hücrelerinin parçalanmaları sonucu meydana gelen gerek kandaki ufak partiküller gerekse de daha geniş kabarcıklı yapılar, birçok Sempozyum katılımcısı için yepyeni bir düşünce teşkil etti. Diğer yetenekli ve tecrübeli profesyonellerle yaşadığım bu etkileşim ve Reich adının bilimsel buluşmalarda alışılmışın dışında ve alaysız bir şekilde bu fenomenlerle birlikte oldukça sık anıldığı tartışma ortamı benim için eşsiz bir deneyim oldu.

Kapanışta, Reich'in biyon üzerine gerçekleştirdiği orijinal bulguların büyük taktiri ve Reich kan testinin bugün kullanımda olan diğer birçok canlı hücre testlerine olan üstünlüğüyle Sempozyum'dan ayrıldım. Enderlein ve Naessens'ı takip eden araştırmacıların Reich'ten öğrenecekleri çok şey var, özellikle de insan kanında gözledikleri birçok mikro-formun kaynağı olan biyonal parçalanma konusunda.

Diğer yandan, Reich'in yöntemini izleyenler de pleomorfik organizmalar üzerinde araştırma yapan birçok biyologdan, canlı hücre tanı yöntemleri de dahil olmak üzere birçok şey öğrenebilirler. Kanı mikroskop lamı üzerinde fizyolojik bir tuz çözeltisi ile beraber kullanmak, tüm kanın yalnızca tek başına kullanıldığı diğer yöntemlere göre biyonal parçalanma hızını arttırmaktadır. Hâlbuki kan üzerinde gözlemler yaparken ve onun özelliklerini tanımlarken, kan plazmasında doğal olan veya olmayan neyin olduğunu ya da olmadığı söylemeden hemen önce, eklenen tuzun, kabarcıklı formların doğal veya 1 mikronun altındaki miktarında ek bir yapay etkiye sahip bulunduğunun kabul edilmek

zorunda olduğu şeklinde bir uyarı gerekli görülmektedir. Ayrıca eğer biyonlarına ayrışan kırmızı kan hücrelerinin içinde DNA'nın varlığı gösterilebilirse ki bu ilginç bir olasılığı da beraberinde getirmektedir, kum ve demirin akkor haline getirilmesi yoluyla elde edilen ham biyonal materyallerde de, DNA veya onun öncülleri (prekürsörleri) ortaya çıkarılabilecektir. Eğer öyleyse bu bilgi bizi biyonların canlı ve cansız dünya arasındaki uzun yolda bir köprü vazifesi gördüklerini sonucuna götürecektir. Ayrıca Reich'in 1930 ve 40'lardaki bulguları ile biyonal formlar içerdiği tespit edilen ve yaşamın kökenini derin denizlerin hidrotermal ventlerinde, kaynayan kaplıcalarında, derin buzullarda ve Martian göktaşında arayan modern biyolojik araştırmalar arasında bir köprü kuracaktır. Gerçekte, canlı formların tümünden yeni bir sınıflandırması - *Arkea* - önerilmiştir, birçok *Arkea*, Reich'in akkor haline getirerek ve/veya dondurarak elde ettiği orijinal biyonlara oldukça benzemektedir.

20. yüzyılın ortalarındaki Ortodoksin biyolojisi, bu inanılmaz keşiflerin hiç birisini önceden görememiş ve aksine aslında onları ciddi şekilde boğazlamaya kalkışmıştır. Buna karşın, Reich'in 20. yüzyılın ilk evrelerinde biyonlar üzerinde elde ettiği bulgular, dönemindeki klasik dogmanın, yaşam "var olmamalıdır" dediği bir yerde bu ve benzeri yaşam formlarını önceden bulgulamıştır.

Teşekkürler

Kişisel sorumluluklarından ve OBRL laboratuvar seminerlerine katkılarından dolayı Dr. Richard Blasband, Dr. Bernard Grad'a ve özellikle Leitz mikroskop sisteminin geliştirilmesindeki yardımlarından dolayı Dr. Stephan Nagy'ye çok teşekkür ederim. Son yıllarda önemli miktarda laboratuvar eşyası ve aygıt bağışlayan Dr. Louisa Lance, Dr. Morton Herskowitz ve diğerlerine bu uğraştaki büyük yardımlarından dolayı teşekkür ederiz. Ayrıca beni bu ihtilafli bulguları gösterebilmek adına *Pleomorfizm Sempozyumu*'na davet eden ve fotoğrafik belgeleme girişiminde teşvik edici bir rol üstlenen Dr. Gitte Jensen'e de teşekkür ederim.

Kaynaklar

1. Reich, W.: *Die Bione*, Sex-Pol Verlag, Oslo, 1938 (Republished as *The Bion Experiments: On the Origin of Life*, Farrar, Straus & Giroux, NY, 1979).
2. Reich, W.: *The Cancer Biopathy*, Orgone Institute Press, New York, 1948, p.170-171 (Reprinted by Farrar, Straus & Giroux, NY, 1973); Raphael, C. & MacDonald, H.: *Orgonomic Diagnosis of Cancer Biopathy*, Wilhelm Reich Foundation, Rangeley, Maine, 1952; Blasband, R.: "Cancer Research: A Comment on the Literature", *Orgonomic Medicine*, II(1):75-81, 1956; Baker, C.F., Braid, B., Dew, R. & Lance, L.: "The Reich Blood Test: 105 Cases", *Annals, Inst. Orgonomic Science*, 1:1-11, Sept. 1984.
3. Reich, 1938, *ibid*, p.7; Reich, 1948, *ibid*. p.16; Reich, W.: "The Old Question of Magnifications Over 2000x", *Int. J. Sex-Economy & Orgone Res.*, 1:276, 1942.
4. <http://www.orgonelab.org/Pulse5.htm>
5. Reich, W.: "The Natural Organization of Protozoa from Orgone Energy Vesicles", *Int. J. Sex-Economy & Orgone Res.*, 1:193-225, 1942 (Reprinted in Reich, 1948, *ibid*, p.48-60); also see: Reich, 1938, *ibid.*, p.25-54. Also see: Dew, R.: "An Air Germ Experiment", *Annals, Inst. Orgonomic Science*, 4:15-42, 1987; Dew, R.: "Further Observations on the Air Germ Experiment", *Annals, Inst. Orgonomic Science*, 7:1-8, 1990.
6. The time-lapse films made by Reich were recently transferred to videotape, and have been on display at the Wilhelm Reich Museum, Rangeley, Maine.
7. Raphael & MacDonald, 1952, *ibid*, p.72 & 84.
8. Strick, J.: *Sparks of Life: Darwinism and the Victorian Debates over Spontaneous Generation*, Harvard U. Press, Cambridge, 2000.
9. Reich, 1938, *ibid*, 99-114; Reich, 1948, *ibid*, p.25, 81-82. Also see: Lappert, P.: "Primary Bions through Superimposition at Elevated Temperatures and Pressures", *J. Orgonomy*, 19(1):80-91, 1985; Carey, K. & Dunlap, S.: "Culturing SAPA Bions", *J. Orgonomy*, 22(1):68-75, May 1988.
10. Reich, 1938, *ibid*, pp.54-83.
11. Reich, W.: "Der Urgegensatz des vegetativen Lebens (Basic Antithesis of Vegetative Life Functions)", *Zeitschrift für Politische Psychologie und Sexualökonomie*, 1:29-43, 1934 (Reprinted in *Bioelectrical Investigation of Sexuality and Anxiety*, Farrar, Straus & Giroux, 1982; also in *Pulse of the Planet #4*, 1993).
12. Reich, W.: "Experimental Demonstration of the Physical Orgone Energy", *Int. J. Sex-Economy and Orgone Research*, 4(2-3):133-146, 1945; Grad, B.: "Wilhelm Reich's Experiment XX", *Cosmic Orgone Engineering* 7(3-4):130-143, 1955; Dew, R.: "Reich's Experiment XX", *Annals, Inst. Orgonomic Science*, 6(1):1-32, 1989.
13. <http://www.holgernis.com/conferences/2000/>

- description.html See: *Pleomorphic Microbes in Health and Disease, Proceedings, First Int. Symposium*, Gitte Jensen, Ed., McGill Univ., Montreal, Canada.
14. Bleker, M.: *Blood Examination in Darkfield according to Prof. Dr. Günter Enderlein*, Semmelweis-Verlag, Hoya, Germany, 1993; Enby, E.: *Hidden Killers: The Revolutionary Medical Discoveries of Prof. Guenther Enderlein*, Sheehan Communications, 1990.
 15. Bird, C.: *Persecution and Trial of Gaston Naessens*, Kramer, Tiburon CA, 1990.
 16. Bechamp, A.: *The Third Element of the Blood*, J. Ousley, London, 1912. Also see: Grad, B.: "Bechamp's Microzymas and Reich's Bions", *J. Orgonomy*, 24(1):125-131, 1990; Blasband, R.: "Transformations in Microbiological Organisms", *J. Orgonomy*, 22(2): 293-300, 1988.
 17. A recent internet search on the term "chylomicrons" yielded over 4,700 web pages, whereas "bions", "somatids" and "protids" yielded 279, 74, and 4 sites, respectively.
 18. Bahadur, K., Ranganayaki, S., Folsome C. & Smith, A.: *A Functional Approach to the Origin of Life Problem*, National Academy of Sciences, India: Golden Jubilee Commemoration Volume, 1980.

.....

Kâfirin Not Deferi'nden: Wilhelm Reich'in Yeni Araştırmalarıyla Desteklenen Haliyle, Duygular, Ön-hücreler, Esir-Akıntısı ve Evrensel Yaşam Enerjisi. (Gezegenin Nabzı #5), Ashland, Oregon 2002. Tüm yazı ve resimlerin telif hakkı OBRL ve James DeMeo'ya aittir.

(From: Heretic's Notebook: Emotions, Protocells, Ether-Drift and Cosmic Life Energy, with New Research Supporting Wilhelm Reich (Pulse of the Planet #5), Ashland, Oregon 2002. Copyright © on all text and photos by James DeMeo and OBRL)

Eğer ilgi duyuyorsanız, lütfen tüm kitabı satın alınız. Çeşitli kitapevlerinde ve ayrıca Doğal Enerji Çalışmaları'nda onlayn olarak mevcuttur: [naturalenergyworks.net](http://www.naturalenergyworks.net)

(If you enjoyed reading this, please buy the full book, available on-line from various bookstores, and also from *Natural Energy Works*: <http://www.naturalenergyworks.net>)